

[Aksel Larsen.]

kommer til at deltage i udvalgsbehandlingen. Det må måske være mig tilladt på foranledning af de afstemninger, der allerede har været om et par udvalgsnedsættelser, at sige, at det ville være ganske behageligt, hvis tinget var underrettet om, hvilke valggrupper der findes i det. Det er tinget nemlig ikke. Det blev i et af sine første møder underrettet om, at der var en bestemt valggruppe til valg af de stående udvalg, men hvorvidt der er etableret den samme eller andre valggrupper til valg af de almindelige udvalg om love, vides ikke. Oplysning derom er ikke fremkommet. Det forekommer mig, at det ville være en behagelighed, ikke blot for os, men også for tinget at vide besked. Men som sagt, vi ved ikke, om vi får noget nærmere at gøre med forhandlingerne om, hvordan denne lov eventuelt skal udformes. Vi må vente og se, og vi vil altså også vente med at bekendtgøre vort standpunkt.

Må jeg imidlertid benytte denne første behandling af lovforslaget til at afkræve den højtærede landbrugsminister en kortfattet redegørelse. Jeg vil gerne have at vide, hvis det kan forenes med behandlingen af dette lovforslag, hvordan det forholder sig med smørprisen herhjemme. I henhold til love og forordninger skal afregningstallet herhjemme fastsættes som gennemsnittet af de opnåede eksportpriser. Afregningstallet var i juli og august, altså før prisnedsættelsen overfor England trådte i kraft, 6 kr. pr. kg. Det havde før været helt oppe på $6\frac{1}{2}$ kr. pr. kg. Jeg går ud fra, at det er faldet af den grund, at man ved den nye Englandsaftale gik ind på at levere England så meget som 75 pct. af hele vor smørekseport. Jeg går ud fra, at dette er årsagen til faldet, men der kan også være sket et prisfald på det, man kalder de sekundære markeder. Efter 1. oktober er imidlertid Englandsprisen faldet fra 6 kr. 12 øre pr. kg til 5 kr. 17 øre pr. kg. Det drejer sig som sagt om 75 pct. af hele eksporten; kun 25 pct. af eksporten afsættes til andre lande, man må formode til højere priser end 5 kr. 17 øre. Dengang England før 1. oktober betalte, ikke 5 kr. 17 øre, men 6 kr. 12 øre pr. kg, var afregningstallet altså 6 kr.; nu, hvor den engelske pris for 75 pct. af Danmarks smørekseport er gået ned med 95 øre pr. kg, opretholder man et afregningstal på 6 kr. og en dertil svarende pris på smørret på hjemmemarkedet. Vi er kommet i den situation, at danske forbrugere, som en detail køber smør i butikkerne herhjemme, må betale en højere pris, end England køber vort smør for en gros.

Jeg beder den højtærede landbrugsminister være så elskværdig at fortælle os, hvilken slags reguladetri man anvender, når man regner en sådan smørpris ud, hvorledes man bringer det i overensstemmelse med den gældende lov.

Tholstrup: Selvom det ikke angives, at det her drejer sig om en bemyndigelseslov, er det alligevel en sådan. I § 1 tales der om påbud og forskrifter, og at ministeren fastsætter, hvor stor en eksporttold der skal opkræves. I stk. 2 tales der dog om tilslutning fra landbrugsrådet og De samvirkende Husmandsforeninger og i stk. 3 om forudgående forhandling med industrirådet. Herved udjævnes ansvaret selvfølgelig noget, men hvad med de landmænd og husmænd, som ikke er organiseret i en eller anden forening? De skal altså godtage de bestemmelser, som foreningerne er blevet enige om. Ingen enkeltpersoner har noget at skulle have sagt, og når det drejer sig om konserver, bestemmer industrirådet, selv om måske flere fabrikanter ikke er medlemmer af industrirådet og ikke ønsker at være det; det kunne jo godt tænkes, at en fabrikant var socialdemokrat og ikke ønskede at være medlem af industrirådet, fordi en del af de penge, som betales til varetagelse af faglige interesser, bruges som understøttelse til politiske partier, for hvilke han ingen sympati har. Det er efterhånden blevet sådan i Danmark, at alle skal være organiseret i grupper for bedre at kunne bekæmpe hinanden. Unge initiativrige mennesker, der selv måske kunne finde bedre markeder for deres produkter — dette gælder såvel selvstændige landmænd som selvstændige fabrikanter —, skal have tilladelse af deres organiserede konkurrenter, som i mangfoldige tilfælde afkræver de selvstændige både produktionshemmeligheder og købernes navne og adresser og besked om, hvilke priser der kan opnås, for bagefter selv at efterlave den specielle vare, som de ikke selv har haft evne til at fremstille, og tilbyde den til kunder, som de heller ikke selv har haft evne til at finde.

I bemærkningerne til lovforslaget, næstsidste sætning, står der ordret, at de enkelte eksportører blot for at få en forretning vil „underbyde hinanden“ — der står „underbyde hinanden“, altså under frie forhold —, således at landets samlede indtægter ved eksporten bliver mindre. Det er vel ikke meningen, at dette ord „underbyde“ skal tages alvorligt? Hvis de f. eks. underbyder hinanden hos producenterne, får de jo ingen varer at handle med. Men det